

Overweging 10 februari 2018 Citykerk Het Steiger

Voorganger: Gerda Hendriks

Lezingen: 2 Koningen 5, 1-3, 9-15b, Psalm 32 en Marcus 1, 40-45

Naäman betekent zoiets als “met schoonheid bekleed” of “de aangename”, maar door zijn ziekte was zijn uiterlijk verre van aantrekkelijk. Hij reist uiteindelijk af naar het huis van de profeet Elisa. Die komt niet naar buiten, misschien omdat Naäman per strijdswagen arriveert, of omdat hij een buitenlander is, die vreemde goden aanbidt. Naäman verwachtte vervolgens magische rituelen. Maar dat is het bijbelse klimaat niet, het komt aan op puur vertrouwen op Gods woorden en daden. Genezingsverhalen in de bijbel zijn vooral getuigenissen, dat het lijden aan een ziekte plaats kan maken voor geloof. We horen Naäman dan ook zeggen: “Ik wist wel, dat er behalve in Israël in de hele wereld geen God is”. De God van de Exodus, zo maakt dit verhaal duidelijk, bevrijdt álle mensen van alles, wat zijn Rijk weerstaat of tot een aanfluiting maakt.

Psalm 32 wordt tot de boetepsalmen gerekend. Maar is het wel een boetepsalm? Vers 1 begint met “gelukkig de mens” en dat zet de toon. Er lijkt meer sprake van een levensles. De les is: blijf niet rondlopen met een schuldgevoel, ga voor het gelaat van de Eeuwige staan en je zult weten, dat je aanvaard wordt zoals je bent. Dan lijkt het, alsof van alles je overspoelt, alsof je kopje onder gaat, maar de Eeuwige houdt je hoofd boven water en er overkomt je niets. Maar het is duidelijk moeilijk, om schuld te bekennen.

Rond 70 na Christus is het de tijd van de eerste christenvervolgingen onder Nero. Het evangelie van Marcus is te lezen als een bemoediging voor wie daaronder te lijden hadden. De teneur van het evangelie is: het Koninkrijk komt, doe mee. Uitstel is niet meer mogelijk. Doe mee, nu. Jij bent nodig, kom mee. Heel Jezus' aardse bestaan is evangelie, goede boodschap: het koninkrijk van God is nabij.

Een belangrijk motief in het evangelie is de terugkerende vraag: wie is Jezus? Marcus geeft verschillende omschrijvingen: Jezus is de mensenzoon, de Zoon van God, de Messias. Volgens de evangelist is de volledige betekenis van deze titels pas na Jezus' kruisdood en opstanding duidelijk.

Jezus staat vandaag nog aan het begin van zijn openbare leven en hij zegt tegen de man die aan huidvraat leed, dat hij aan niemand iets mag zeggen. Dat is typerend voor het Marcusevangelie: Jezus' messiaanse geheim mag niet de

straat op. Jezus is niet uit op sensatie of op volgelingen die het makkelijk nemen. Jezus' opdracht en weg zullen nog moeilijk genoeg zijn en de navolging van hem kan nooit populair worden.

Jezus' geheim ligt in de toekomst. Het Rijk van de gerechtigheid is er nog niet helemaal, maar wordt realiteit in het leven van mensen, die de weg van Jezus gaan. Christelijk geloven betekent zelf in woord en daad voor de consequenties ervan in willen staan. En dingen bij de naam noemen, die vloeken met het Rijk van de gerechtigheid. Wie opkomen voor de kleinen en de machtelozen komen als vanzelfsprekend in conflict met de gevestigde machten. Dat was al zo in Jezus tijd, in de eerste eeuw na Christus onder Nero, en dat is ook nu nog zo. Het is van alle tijden.

Wat een geloofsvertrouwen spreekt uit de teksten van vandaag! Gewoon benijdenswaardig. Ons wordt aangezegd, dat God alle mensen over de hele wereld bevrijdt van het kwaad. Bovendien aanvaardt Hij ons zoals we zijn, als we maar onze kleinheid erkennen. Dat maakt gelukkig. Ons wordt tenslotte voorgehouden, dat het Rijk van de gerechtigheid realiteit zal worden in het leven van mensen, die de weg van Jezus gaan. Maar dat dat niet altijd een gemakkelijke weg is. Het vraagt om onze inzet voor de goede zaak, en het kan ook lijden inhouden.

Mogen wij dit geloofsvertrouwen ervaren en de weg van Jezus gaan. Bidden wij dat we ons steeds gedragen weten door de Eeuwige. Amen.